

1 Jakie prawa rzeczowe mogą wynikać z dziedziczenia zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego?

Ogólnie rzecz biorąc, w prawie estońskim stosuje się zasadę sukcesji uniwersalnej, zgodnie z którą majątek zmarłego (masa spadkowa), w tym wszystkie prawa i obowiązki zmarłego, przenoszone są na inną osobę (spadkobiercę). Jeżeli jest więcej niż jeden spadkobierca, majątek przypada im wspólnie zgodnie z § 147 ustawy o prawie spadkowym. W wyniku dziedziczenia nie powstają żadne nowe prawa rzeczowe. Rozrządzenia testamentowe (zapisy i instrukcje co do tego, jak należy podzielić majątek) podlegają przepisom prawa zobowiązań.

W pewnych przypadkach pozostający przy życiu małżonek spadkodawcy może zażądać ustanowienia służebności na nieruchomości, która stanowiła wspólne miejsce zamieszkania małżonków (§ 16 ust. 3 ustawy o prawie spadkowym), o ile prawo to stanowi roszczenie na podstawie prawa zobowiązań, a nie prawo rzeczowe.

Prawa własności spadkobiercy związane ze składnikami majątku mogą być ograniczone w przypadku spadkobiercy tymczasowego, dla którego został wyznaczony kolejny spadkobierca (§ 48 ustawy o prawie spadkowym). W takich przypadkach dokonuje się wpisu w rejestrze nieruchomości, zgodnie z którym dany spadkobierca jest spadkobiercą tymczasowym (§ 491 ustawy o rejestrze nieruchomości).

2 Czy te prawa rzeczowe podlegają wpisowi do rejestru nieruchomości lub ruchomości, a jeżeli tak, to czy taki wpis jest obowiązkowy? Do jakiego rejestru wpisuje się te prawa i jakie są wymogi i procedury rejestracyjne?

Wpisowi do rejestru nieruchomości podlegają nieruchomości i powiązane z nimi prawa. Wszelkie prawa własności nieruchomości przenosi się na spadkobiercę w drodze wpisu do rejestru. Jeżeli w związku z przeniesieniem prawa rzeczowego poza rejestrem nieruchomości dane zawarte w tym rejestrze staną się nieaktualne, wydział rejestrowy zmienia wpis w rejestrze na wniosek o wpis do rejestru złożony przez nowego uprawnionego. Do wniosku o wpis do rejestru należy dołączyć dokument poświadczający przeniesienie prawa rzeczowego (akt poświadczenia dziedziczenia) (§ 651 ust. 1

[ustawy o rejestrze nieruchomości](#)). Aby określić, czy spadkodawca był jedynym uprawnionym czy prawo rzeczowe stanowi współwłasność, w niektórych przypadkach do wniosku o wpis do rejestru należy dołączyć nie tylko akt poświadczenia dziedziczenia, ale także akt potwierdzający własność. Wniosek o wpis do rejestru należy sporządzić w formie poświadczonej notarialnie lub opatrzyć podpisem elektronicznym (§ 34 ust. 21 ustawy o rejestrze nieruchomości).

Wydział rejestrowy może zażądać, aby uprawniony z tytułu prawa rzeczowego lub wykonawca testamentu złożył wniosek o wpis do rejestru oraz dokumenty niezbędne do dokonania zmiany wpisu i samego wpisu w rejestrze nieruchomości, pod groźbą grzywny (§ 651 ust. 5 ustawy o rejestrze nieruchomości).

Wszelka inna własność podlegająca wpisowi do rejestru również przechodzi na spadkobiercę niezależnie od wpisu do rejestru. Co do zasady spadkobierca musi przedstawić organowi prowadzącemu rejestr niezbędne informacje i dokumenty dotyczące dziedziczenia majątku lub określonego prawa. W przypadku dziedziczenia udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub członkostwa w spółdzielni mieszkaniowej wymaga się jednak, aby po sporządzeniu aktu poświadczenia dziedziczenia notariusz wysłał do rejestru handlowego zawiadomienie o przeniesieniu udziałów lub członkostwa w drodze dziedziczenia.

3 Jakie skutki wiążą się z wpisem praw rzeczowych do rejestru?

Wszystkie prawa rzeczowe przechodzą na spadkobierców z mocy prawa i są niezależne od ich wpisania do rejestru. Co do zasady po otwarciu spadku wpisy w rejestrach stają się nieaktualne, w związku z czym spadkobierca ma zasadniczo obowiązek dokonać stosownych czynności w celu zmiany wpisów.

4 Czy istnieją szczególne zasady i procedury dotyczące dostosowania prawa rzeczowego, przysługującego określonej osobie zgodnie z prawem właściwym dla dziedziczenia, w przypadku gdy w prawie państwa członkowskiego, w którym powołano się na to prawo takie prawo rzeczowe nie jest znane?

Zgodnie z § 6291 [kodeksu postępowania cywilnego](#) sąd może wszcząć postępowanie w celu dostosowania prawa rzeczowego innego państwa na wniosek uprawnionego. W razie potrzeby sąd przesłuchuje wnioskodawcę. W orzeczeniu w sprawie dostosowania prawa rzeczowego sąd określa, czy w prawie estońskim istnieje prawo rzeczowe równoważne prawu rzeczowemu innego państwa, o którego dostosowanie złożono wniosek. Jeżeli istnieje takie równoważne prawo rzeczowe, sąd wskazuje je w swoim orzeczeniu. Jeżeli w celu wykonania orzeczenia w sprawie dostosowania prawa rzeczowego wnioskodawca jest obowiązany zwrócić się do pozasądowego urzędnika rejestrowego bądź innej osoby lub instytucji, sąd wskazuje ten fakt w orzeczeniu. Wnioskodawca może zaskarżyć orzeczenie.

Zgodnie z § 475 ust. 1 pkt 101 kodeksu postępowania cywilnego dostosowanie praw rzeczowych zgodnie z art. 31 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 odbywa się w postępowaniu na wniosek.

Ostatnia aktualizacja: 18/04/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.